

ISSN: 2582-9513

PRANAV JOURNAL OF FINE ARTS

“தந்திக்கருவிகளின் பரிணாம வளர்ச்சியும் - அருங்காட்சியகமும்”

இரா.ஸ்ரீரஞ்சனி - குரலிசை ஆசிரியை

மாவட்ட அரசு இசைப்பள்ளி - திருவண்ணாமலை

முன்னுரை

இசைக் கருவிகள் என்று நாம் பார்க்கும் போது அவற்றில் அநேகக் கருவிகள் தந்திக் கருவிகளாக உள்ளன என்பது நாம் அறிந்ததே. நாணை இழுத்து அம்பெய்த போது எழுந்த ஒலியின் பயனாய் நரம்புக்கருவி (தந்தி) முதன் முதலில் யாழ் இசைக்கருவியாக உருவெடுத்து, பற்பல தந்திக் கருவிகளாக தற்காலத்தில் பயன்பாட்டில் காணப்படுகிறது என்று கூறப்படுகிறது. மேலும், கலாச்சார உறவுகளின் மூலம் இசைக்கருவிகளின் பரிணாம வளர்ச்சியினை ஆராயும் போது அருங்காட்சியகத்தின் பங்களிப்பும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். நமது நாட்டில் உள்ள ஒவ்வொரு தந்திக் கருவியின் தோற்றம், அதன் வளர்ச்சி நிலைகள் மற்றும் அதன் பயன்பாடுகள் பற்றி அறிந்து கொள்வது மிகவும் அவசியமானதாகும். அத்துடன் தந்திக் கருவிகளை பாதுகாத்து அதை காட்சிப்படுத்தும் அருங்காட்சியகத்தின் செயல்பாடுகள் பற்றியும் அறிந்து கொள்வது மிகவும் இன்றியமையாததாகும். நமது நாட்டிலுள்ள பல்வேறு தந்திக் கருவிகள் மற்றும் அவற்றின் பயன்பாடு பற்றியும், அவைகளைப் பற்றி உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டும் அருங்காட்சியகத்தின் மிக உன்னதமான செயல்பாடுகள் பற்றியும் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பலவிதமான இசைக்கருவிகள் பண்பாட்டின் அடிப்படையில் மாறுபாடு அடைந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது. தந்திக்கருவிகளின் பரிணாம வளர்ச்சியினை பற்றிய தகவல்கள் கீழ்க் கண்டவாறு தரப்பட்டுள்ளது:-

தந்திக் கருவிகளின் பரிணாம வளர்ச்சி

இசை பயக்கும் தந்திக் கருவிகளை நாம் முக்கிய இரு பிரிவுகளாகக் காணலாம்.

1. பல தந்தி வாத்தியங்கள் 2. ஒரு தந்தி வாத்தியங்கள் ஆகியன.

இவற்றின் அடிப்படையில் இந்தியாவில் இரு நாத முறைகள் தோன்றின எனக் கூறலாம்.

பல தந்தி முறை :- “ஒரு சுவரத்திற்கு - ஒரு தந்தி அமைப்பு” ஆகவே, இவற்றிலிருந்து தோன்றக்கூடிய மேளங்கள் “ஹார்ப்” என்ற யாழின் அடிப்படையில் தோன்றின. இதற்கு “மூர்ச்சனா பத்ததி” எனும் பெயர் அமைந்தது. பல தந்தி வாத்திய முறையில் ஒவ்வொரு தந்தியும் ஒரு ஸ்வரஸ்தானமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இதுவே யாழின் முறை ஆகும்.

ஒரு தந்தி முறை :- இதற்கு நேர் மாறாக ஏகதந்திரி, ஸரோத், ஸித்தார் முதலிய கருவிகளில் “ஒரு தந்தி பல சுரங்கள்” உறவு இருந்தது. தந்தி வாத்தியங்களில் மெட்டுக்கள் அமைக்கும் வழக்கம் ஏற்பட்டவுடன் ஒரே தந்தியில் பல ஸ்வரங்கள் ஒலிக்கும் நிலை அமைந்ததோடு, ஒரு “மேளப் பத்தி” உருவாயிற்று. ஹிந்துஸ்தானி மற்றும் கர்நாடக இசையிலும் நாம் பின்பற்றி வரும் மேள-இராக கோட்பாடு இந்த மேளப் பத்தியை அனுசரித்ததேயாகும். இவை தந்தி வாத்தியங்களின் - “ஸ்வரப்பலகை” அமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டதேயாகும்.

“யாழ்”

சிந்து நதி பள்ளத்தாக்கு நாகரீகத்தில் “ஹார்;ப” போன்ற கருவிகள் இருந்திருக்கின்றன. சில பதக்கங்களிலும் கல்வெட்டுகளிலும் 3, 4 தந்திகளையுடைய வில்லை ஒத்த இசைக்கருவிகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றை நாம் அருங்காட்சியகத்தில் காணலாம்! பத்துப்பாட்டு, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவக சிந்தாமணி முதலிய சங்க இலக்கியங்கள், தொல்பொருள் ஆதாரங்களை ஆராய்ந்து பல இசைக் கருவிவகைகள் பற்றி விளக்கியுள்ளன. 7 தந்தி 9 தந்தி கொண்ட இரு யாழ்கள் “ஹார்” முறையில் காணப்பட்டது. ஆதிகால யாழ்கள் பிரடைகள் அற்றவை. வில் யாழே முதல் நரம்புக்கருவியாக காணப்பட்டது. சங்க இலக்கிய நூல்களில் யாழ் பற்றிய செய்திகள் அதிகம் உள்ளது. இக்கருவி பாணர்களால் இசைக்கப்பட்டது. இதன் வகைகளான வில்யாழ்- சீறியாழ் - மகரயாழ் - பேரியாழ் - சகோடயாழ் - முளறியாழ் - பெருங்கலம் ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கவை. இலக்கணத்தில் “பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல கால வகையினானே” என்று ஆசிரியர் பாடியது, இயலுக்கும்! இசைக்கும்! பொருந்தும். யாழ் மேம்பாடு அடைந்து இன்றைய பற்பல தந்தி இசைக் கருவிகளுக்கு வித்தாய் அமைந்துள்ளது.

தந்தி வாத்தியங்களின் மூன்று வகைகள்:

1. இராகம் முதலியன வாசிக்க உபயோகப்படாத வாத்தியங்கள் - அதாவது சுருதிக்காக அல்லது தாள உபகரணங்களாக மட்டுமே பயன்படுபவை.
2. பல தந்திகளை உடைய யாழ் போன்றவை - அதாவது, ஒரு தந்தியில் ஒரு ஸ்வரம் தான் வாசிக்க இயலும்.
3. ஒரே தந்தியில் இசை அனைத்தையும் வாசிக்க இயலும் - அதாவது, ஒரு தந்திக்கும் மேல் பல தந்திகள் பொருத்தப்பட்டிருக்கலாம்.

மேலும், தந்தி வாத்தியங்களை மெட்டு உள்ளவை, மெட்டு இல்லாதவை, குறுகிய கழுத்துள்ளவை, நீண்ட கழுத்துள்ளவை, விரலினால் மீட்டப்படுபவை, வில்லினால் வாசிக்கப்படுபவை, விரலால் தட்டப்படுபவை, கட்டையால் அல்லது குச்சியால் தட்டப்படுபவை என பல விதமாக நாம் வகைப்படுத்தலாம். தந்திக் கருவிகளை “லய வாத்தியங்களாகவும்”இ “சுருதி வாத்தியங்களாகவும்”இ “பாடல்களை இசைக்கும் முழுமை பெற்ற தனி வாத்தியங்களாகவும்” நாம் காண முடிகின்றது.

தந்திக்கருவிகளும் அதன் சிறப்பம்சங்களும்

“ஏக்தார்” ஒற்றைத் தந்தி வாத்தியம். இன்றளவும் இக்கருவி, ஆண்டிகளின் கையில் பழக்கத்தில் இருப்பதை காணலாம்! தொட்டிக் கின்னரம்-கோபியந்திரம் எனவும் வழங்கப்படும். தம்புராவின் பழங்கால வடிவமாக ஏக்தார் காணப்படுகிறது. தட்டையான காய்ந்த பரங்கிக்காய் ஒலிபெருக்கி, இதன்மூலம் தோன்றியதே! பிற்காலத்தில் தோன்றிய ஸித்தார், ஸரோத், சரஸ்வதி வீணை முதலிய கருவிகளுக்கும் இவையே முதல் வடிவமாகும். தம்பூரியிலிருந்து வளர்ச்சி பெற்றதே பரிபூரணமான தம்புரா ஆகும்! இதன் நாதத்திற்கு வேறு ஏதும் ஈடு இணை கிடையாது எனலாம். இரண்டு தந்திகள் உடையது “தோ-தார்”எனப்படும். “யாழ்”என்னும் புராதன இசைக் கருவியின் பரிணாம வளர்ச்சியாக பல வகையான வீணைகள் வளர்ந்தன. தந்திகளை மீட்டுவதில் பல வளர்ச்சி நிலைகள் உண்டாயின. மேலும் சுரைக்காய் குடுக்கைக்குப் பதிலாக, பலா மரத்தை குடைந்து செய்யும் குடம் வழக்கத்திற்கு வந்துவிட்டது.

“வீணை”இசைக் கருவிகளின் அரசி என்று சிறப்பிக்கப்படுகிறது. “குரலும் யாழும் இணைந்த ஒலியே வீணை”. புதிய இலட்சண கிரந்தங்கள்இ இசை இலக்கண நூல்கள் வீணையை வைத்தே எழுந்தன. சுரங்களை வரையறுக்க யாழ் பயன்பட்டது. யாழின் பரிணாமமே வீணை. மனிதக் குரலை சாரீர வீணை அல்லது காத்ர வீணை எனக் கூறுவர்.

வீணையின் வகைகள்

கோவிந்த தீட்சிதரின் சரஸ்வதி வீணை - இராமமாத்யரின் ருத்ர வீணைஇ சுருதி வீணைஇ சுர வீணை மேலும் ஆறு வகையான சர்வராக சுத்த மேள வீணை - ஏகராக சுத்த மேள வீணை- சர்வராக மத்தியம மேள வீணை- ஏகராக மத்தியம மேள வீணை - சர்வராக அச்சுத இராஜேந்திர மேள வீணை, ஏகராக அச்சுத இராஜேந்திர மேள வீணை, சாரங்க தேவரின்

22 தந்தி வீணை, சர்வராக வீணை, ஏகராக வீணை, சுத்த மேள வீணை, கின்னரி வீணைஇ நாராதன் வீணைஇ ரகுநாத வீணை, தஞ்சாவூர் வீணை, மேலும் பரத சாத்திரம் கூறும் 22 வகை வீணை. மேலும், ஏக தந்திரி வீணை, ஏகவாத (ஏகாண்ட) வீணைஇ மச்சவீணை, மகர வீணை, கின்னரி-வேதவீணை-விபஞ்சிகை- சத தந்திரி வீணை- சரஸ்வதி வீணை- கச்சா வீணை- பிரதர்சன வீணை- துந்துபி வீணை - தற்காலத்திய விசித்திர வீணை முதலியன. மேலும் மரத்தால் செய்யப்பட்ட வீணை: “காஷ்ட வீணை” என்றும் “தார் வீணை” என்றும் சொல்லப்படுகிறது. வீணை எனும் சொல் “வேதத்தில்” காணப்படுகிறது. “சத தந்திரி வீணை” நூறு தந்திகள் கொண்ட வீணையாகும். காஷ்டமீரில் வழங்கும் சந்தூர் என்ற வாத்தியம் வன வீணையிலிருந்து (மகாவீணை) பிறந்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

“கோட்டுவாத்தியம்” - இது பார்வைக்கு வீணையை போன்றே அமைந்துள்ள நரம்புக் கருவி. வீணையில் 24 மெட்டுக்கள் இருக்கும். இதில் மெட்டுக்கள் கிடையாது. கோடு என்னும் கொம்பின் துணையால் இசைக்கப்படுகிறது. மேலும் தனி வாசிப்பிற்கு உரியவாத்தியம். வீணையின் மெட்டுக்கள் நீக்கப்பட்டு இவ்வாத்தியம் உருவாயிற்று. பின்னர் தம்புராவே கோட்டு வாத்தியமாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டது.

“தம்புரா” எனும் தந்திக் கருவி ஒரு ஸ்ருதி வாத்தியமாகும். குடமும் தண்டும் மட்டுமே ஒலியைப் பெருக்க உதவுகின்றன. வடநாட்டு தம்புரா - சுரைக்காய் குடுக்கை எனவும் தஞ்சாவூர் தம்புரா- அழகான தோற்றம் எனவும் ;பிரசித்தி பெற்றவை.

“ஸரோத்” வட இந்திய நாட்டின் பிரபலமான இசைக்கருவி. இது சாரவத், கஜமுக வீணை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. தனியே வாசிக்கத்தக்க, கனத்த நாதம் உடையது.

“ஸித்தார்” வடநாட்டு இசைக்கருவி. அமீர்குஸ்ரு என்பவரால் அமைக்கப்பட்டது. சப்தத்தார்- சத்தார்- ஏகராக வீணை என அழைக்கப்படுகிறது. இது தம்புராவின் தோற்றத்தை ஒத்தது.

“மயூரி வீணை” - இது மயிலின் தோற்றத்தை ஒத்தது. பால சரஸ்வதி, மயூர வீணை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

“கெத்து வாத்தியம்” தென்னகத்தில் மட்டுமே உள்ள நரம்புக் கருவி. தம்புராவைப் போன்றது. மெட்டுக்கள் இல்லாதது. மூங்கில் குச்சியால் தந்திகளை அடித்து வாசிக்கக் கூடிய லயக் கருவியாகும்.

“ஸரோத்” வட இந்தியாவின் பிரபலமான இசைக் கருவி. வழுவழுப்பான உலோகத்தாலான

விரல் பலகையுடையது. கனத்த நாதமுடைய தந்திக ;கருவி.;

“வயலின்”- நரம்பில் வில்லை போட்டு வாசித்தல், முதன் முதலில் இந்தியாவில் ஆதியில் தோன்றிய முறை. ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அகத்தீசுவரர் ஆலயத்தில் ஒரு பெண், வில் போட்டு வாசிப்பதான சிற்பம் உள்ளது. தற்போது உள்ள வடிவம் “ஸ்ட்ராடி வேரியஸ்” என்பவரால் அமைக்கப்பட்டது. பிரதான இசைக் கருவியாக வயலின் தென்னகம் மற்றும் வட நாட்டில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. இதன் அமைப்பிலேயே உருவத்தில் பெரியதான வயோலா- செல்லோ- பாஸ் முதலியன மேற்கத்திய இசையில் உள்ளன. கின்னரம் என தேவாரத்தில் பயில்வது வயலினே ஆகும். இது “இராவண ஹஸ்தம்” என்ற கருவியின் மாற்றம் என்றும் கருதுவர்.

“சாரங்கி” இந்த நரம்புக்கருவி வட நாட்டிற்கு உரியது எனக் கருதப்படுகிறது. துலை கீழாய்ப் பிடித்த வயலின் போல இருக்கும். இது வடநாட்டு வாத்தியமன்றுஇ “தமிழ் நாட்டு வாத்தியமே” வேறு எந்த நாட்டிலும் இக்கருவி இல்லை: என பேராசிரியர் “சாம்பமூர்த்தி” கூறியுள்ளார். பண்டைய தமிழரின் “வில்யாழ்” எனவும் இது அழைக்கப்படுகிறது. தேவார ஓதுவார்கள் அனேகர் வில் யாழ் வாசித்தலில் திறமை பெற்றிருந்தனர். இது சாரங்கம்-வில் சாரங்கி-சாரங்க வீணை எனவும் அழைக்கப்படுகிறது.

“ஸ்வரகத்”இது ஒரு தாளக் கருவி ஆகும். வீணையின் தோற்றம் கொண்டது. இதன் தாள ஒலி சுகமானதாக இருக்கும். மூங்கில் குச்சியால் அடித்து வாசிப்பர்.

மேலும் டுண்டனேஇ பிரேம்தால்இ ஓரிசாவின் புவாங்இ பிரதான்களின் கிங்கிரிஇ பாணம்இ சாரிந்தாஇ தார்ஷெனாய்இ ஐரோப்பிய இசைக் கருவிகளான கித்தார் மற்றும் அதன் வகைகள்இ பியானோ கருவி, தற்போது கர்நாடக இசையில் விரும்பத்தக்கதான மாண்டலின் கருவி வரை, சிறப்பான இசையினை நமக்கு அளிக்கிறது.

அருங்காட்சியகத்தின் சிறப்பான செயல்பாடுகள்

பாரம்பரியம் மிக்க கலைச் சின்னங்களை சேகரித்து, பாதுகாத்து, ஆராய்ச்சி செய்து, அதனை வெளிக் கொணர்ந்து, காட்சிப் படுத்தும் பணியை அருங்காட்சியகம் செவ்வனே செய்கிறது. கடந்த காலத் தகவல்களை தெரிந்து கொள்வதற்கும், நடப்புக் காலப் போக்குகளை புரிந்து கொள்வதற்கும் மற்றும் வருங்காலத்தைப் பற்றி அறிவதற்கான காலக் கண்ணாடிகளாகவும் அறிஞர்கள்இ மாணவர்கள் மற்றும் பொது மக்கள் அனைவரையும் ஈர்க்கும் பொது அறிவுப் பெட்டகமாகவும் செயல்படுகிறது. அருங்காட்சியகங்கள் பல்நோக்கு மற்றும் பன்முகத் தன்மையுடையவை. தமிழகத்தில் 21 மாவட்டங்களில் அருங்காட்சியகங்கள் செவ்வனே தனது அரும்பணிகளை செய்து வருகின்றன. இதன்

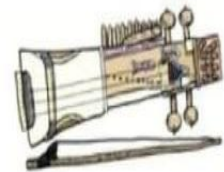
சிறப்பம்சம் என்னவென்றால் இசைக் கருவிகளையும், அதற்கான படங்களையும் சேகரித்தல், பாதுகாத்தல், காட்சிப் படுத்துதல்இ அவைகளை வகைப்படுத்தி ஆவணப்படுத்துதல்இ பட்டியலிடுதல், புத்தகங்கள்இ பருவ இதழ்களை நூல் வடிவில் இசைக் கருவிகளின் வடங்களை அச்சிடுதல் மற்றும் வெளியிடுதல், ஆராய்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்ளுதல், ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் தேவையான தகவல் பரிமாற்றம் செய்தல் ஆகியன. ஒவ்வொரு ஆண்டும், இந்தியா மற்றும் உலகளாவிய பல அருங்காட்சியகங்கள் இசைக்கருவிகளை சேகரித்து பாதுகாப்பதை இன்றளவும் நாம் காணலாம்.

முடிவுரை

இந்தியாவின் பல்வேறு மாநிலங்களிலும் உள்ள அருங்காட்சியகங்களில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ள பல்வேறு இசைக் கருவிகளை நாம் காணும் போது அவற்றில் தமிழ்நாட்டின் தமிழிசை சார்ந்த இசைக் கருவிகளே அதிகம் இடம் பெற்றுள்ளதை நாம் காண முடிகிறது. இதன் மூலம் தமிழ் நாட்டின் மிகத் தொன்மையான, பாரம்பரியமான இசைக் கருவிகளைப் பற்றி பலரும் அறியும் வண்ணம் அருங்காட்சியகங்கள் அவற்றை நன்கு காட்சிப் படுத்துகின்றன. தற்காலத்தில் பரிணாம வளர்ச்சியினை அடைந்த தந்திக் கருவிகள் அனைத்தும், மின்சாரத்தில் (மின்னணு) வாயிலாக இயங்கக் கூடிய வகையில் மேலும் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும், இயற்கையான நாதமே செவிகளுக்கு விருந்தளிக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை! மேலும் அருங்காட்சியகங்கள், தனது கலைப்பிரிவில் இசை சம்பந்தமான அனைத்தையும் நமது பார்வைக்கும்இ செவிக்கும் விருந்தாக்கி நம்மை மகிழ்வித்து, பாரம்பரியத்தையும் பாதுகாக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஆண்டும், மே-மாதம்18-ம் தேதி “சர்வதேச அருங்காட்சியக தினமாக” கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. வருங்காலத்தில் தற்காலத்திய கருவிகளும் பலவும் அருங்காட்சியகத்தில் கலைச் சின்னமாகப் பாதுகாக்கப்படும் எனக் கூறுவதில் பெரும் மகிழ்ச்சி உண்டாகிறது.

பல்வேறு தந்திக் கருவிகளின் படங்கள்

இசைக்கருவிகளில் பல்வேறு வகையான தந்திக் கருவிகளின் படங்கள் கீழ்க்கண்டவாறு தரப்பட்டுள்ளது. இவை பல்வேறு கால கட்டங்களில் கலைஞர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டு பிறகு தற்போது பயன்படாத நிலையில் உள்ளதை நாம் அறிவோம். சில இசைக்கருவிகள் காலப் போக்கில் வழக்கைவிட்டு மறைந்தாலும் அக்கருவிகள், அவற்றின் படங்கள் மற்றும் அக்கருவிகள் பற்றிய வரலாற்றினை இந்தியாவின் பல அருங்காட்சியகங்கள் வாயிலாக உலக மக்களுக்கு தெரியப்படுத்தப்படுகின்றது.

இசைக்கருவிகளில் குறைந்த எண்ணிக்கை தந்திகளைக் கொண்டவைகள் பற்றியும் அதிக எண்ணிக்கை தந்திகளைக் கொண்டவைகள் பற்றியும்;; படங்களின் வாயிலாகக் காணமுடிகிறது. அருங்காட்சியகங்களில் வீணை, வயலின் போன்ற பல்வேறு இசைக்கருவிகள் பல்வேறு உருவங்களில்; உள்ளதையும் நாம் நன்கு காணமுடிகிறது.

அருங்காட்சியகங்களில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ள பல்வேறு இசைக்கருவிகள்